

1. Jé - zus, Is - ten - nek Bá - rá - nya,
Kín - ja - i - dat ég s föld szán - ja.
A nap, a nap sö - tét - té vál - to - zik,
A föld, a föld reng és in - ga - do - zik.

2. Hegyek, halmok süllyedeznek, / A kősziklák repedeznek,
Holtak, holtak sírból feltámadnak, / A szent, a szent városban
jelt adnak.
3. Íme, a templom kárpitja / Kettéhasad, és megnyitja
Helyét, helyét a szentek szentjének, / Isten, Isten szent
közelségének.
4. Mindezekből, ó, mit értsünk? / És szívünkbe, ó, mit vessünk?
Isten, Isten végtelen kegyelmét, / Hozzánk, hozzánk csuda
nagy szerelmét.
5. Fiát a szeretet Atyja / Kereszt kínjaira adja,
Értünk, értünk hogy eleget tégyen, / Urunk, Urunk
s Üdvözítőnk legyen.
6. Köztünk van a Szentek Szentje: / A híveknek ezt jelentse
Az ép, az ép kárpit hasadása, / Földig, földig kettészakadása.
7. Jézus, ki értünk szenvedtél, / Hogy éljünk, halálra mentél:
Néked, néked sírből hálát adunk, / Holtig, holtig híveid
maradunk.